

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νόμου ἀπερὶ διαλύσεως τῆς Διεθνoῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆρῆσεως πρωτοτύπων συμβάσεων τινῶν δανείων.

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ εἰσαγομένου βυβλίου πρὸς ψήφισιν νομοσχεδίου σκοποῦνται τὰ ἀκόλουθα:

1. Ἡ κύρωσις τῶν ὑπὸ τύπον ἀνταλλαγῆς ἐπιστολῶν ὑποχρεωτικῶν συμφωνιῶν μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀρ' ἐνός, καὶ τῆς Βρετανικῆς (18 Μαΐου 1978) καὶ Γαλλικῆς (19 Μαΐου 1978) Κυβερνήσεως, ἀρ' ἑτέρου, περὶ ἀποχωρήσεως τῶν δύο τούτων ξένων Κυβερνήσεων ἀπὸ τῆν Διεθνῆ Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπὴν, ἣ ὁποία ἐπεβλήθη εἰς τὴν χώραν ὑπὸ τῶν ἐξ Δυνάμεων τῶν μεσολαβησασῶν διὰ τὴν συνομολόγησιν εἰρήνης μετὰ τῆς Τουρκίας ἐπειτα ἀπὸ τὸν ἀτυχεῖ πόλεμον τοῦ 1897, καὶ παρακινήσεως αὐτῶν ἀπὸ τῶν σχετικῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τῶν, κατ' ἀκολουθίαν τῆς ὁποίας ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη διελύθη οὐσιαστικῶς ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῶν συμφωνιῶν.

Αἱ μεσολαβησασαι Δυνάμεις ἦσαν ἡ Γερμανία, ἡ Αὐστροουγγαρία, ἡ Ρωσία, ἡ Ἰταλία, ἡ Μ. Βρετανία καὶ ἡ Γαλλία.

Κατὰ τὸ ἔτος 1900 ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Γερμανίας παρητήθη καὶ δὲν ἀντικατεστάθη, ἐνῶ κατὰ τὸ ἔτος 1917 ἀπεχώρησε καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ρωσίας.

Μετὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον καὶ τὴν διάλυσιν τῆς Αὐστροουγγαρίας, διὰ τοῦ Νόμου 2683/1921 ὠρίσθη ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν μελῶν, ἦτοι ἐξ ἐνός μέλους διὰ τὴν Γαλλίαν, τὴν Μεγάλην Βρετανίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν.

Τέλος μετὰ τὸν δεῦτερον παγκόσμιον πόλεμον ἀπεχώρησε καὶ ὁ Ἰταλὸς ἀντιπρόσωπος, ἐνῶ ἐξ ἄλλου διὰ τοῦ ἄρθρου 39 τῆς συνθήκης εἰρήνης μετὰ τῆς Ἰταλίας ἡ ἐν λόγῳ χώρα ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀποδεχθῆ ἀπάσας τὰς συναρθεύσας ἢ συναρθησομένας συμφωνίας διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν, μεταξὺ ἄλλων, καὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι Διεθνoῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Τοιαῦται τυγχάνουν αἱ διὰ τοῦ εἰσαγομένου πρὸς ψήφισιν νομοσχεδίου κυρωθησόμεναι συμφωνίαι (ἄρθρον 1).

2. Ἡ τυπικὴ διάλυσις τῆς ρηθείσης Διεθνoῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ἡ ρύθμισις τῶν ἐκ τῆς τοιαύτης διαλύσεως ἀνεκλυπτότων θεμάτων: ὑπεισέλευσις τοῦ Ἑλληνι-

κοῦ Δημοσίου εἰς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς διαλυθείσης Ἐπιτροπῆς (ἄρθρον 2) καὶ τύχη τοῦ ἐκ τῶν σάκων ὑπαλλήλων προσωπικοῦ τῆς (ἄρθρον 3).

Ἡ διάλυσις αὕτη ἐπέργεται πρὸ τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου ΦΘΙΘ/1898 χρονολογίας, ἦτοι πρὸ τῆς ἐντελοῦς ἀποσβέσεως τοῦ ἐν αὕτῃ ἀναφερομένου δανείου.

3. Ἡ ρύθμισις τοῦ θέματος ὀρισμοῦ τῆς ἀρμοδίας Ἑπιτροπῆς διὰ τὴν σύλαξιν τῶν πρωτοτύπων συμβάσεων δανείων τινῶν τοῦ Δημοσίου ἐξυπηρετούμενων διὰ πιστώσεων ἐγγραφουμένων εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ἰπουργείου Οἰκονομικῶν εἰς ἅς περιπτώσεις ἢ συνομολόγησις τῶν συμβάσεων τούτων ἐνεργεῖται συμπράξει τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετ' ἑτέρων συναρμοδίων Ἰπουργῶν ἢ καὶ ἀνεσυμπράξεως τούτου (ἄρθρον 4).

Ὅθεν ἔγω τὴν τιμὴν νὰ παρακλήσω ὑμᾶς, ὡπως περιβάλετε τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον διὰ τῆς ἐγκρίσεώς σας.

Ἐν Ἀθῆναις τῆ 2 Νοεμβρίου 1978

Οἱ Ἰπουργοί

Οἰκονομικῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως
ΛΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ διαλύσεως τῆς Διεθνoῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆρῆσεως πρωτοτύπων συμβάσεων τινῶν δανείων,

Ἄρθρον 1.

1. Κυροῦνται καὶ ἔχουν ἰσχύον νόμων αἱ ἐπιστολαὶ ἀνταλλαγείσαι μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Ἑλλάδος, ἀρ' ἐνός, τῆς Μ. Βρετανίας (18 Μαΐου 1978) καὶ Γαλλίας (19 Μαΐου 1978) ἀρ' ἑτέρου, περὶ ἀποχωρήσεως τῶν ξένων τούτων Κυβερνήσεων ἐκ τῆς Διεθνoῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου ΒΦΙΘ/1898 ἀπερὶ διεθνoῦς ἐλέγχου, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 2683/1921 ἀπερὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Νόμου ΒΦΙΘ/1898 ἀπερὶ διεθνoῦς ἐλέγχου.

2. Τὰ κείμενα τῶν ἄνω ἐπιστολῶν εἰς τὸ πρωτότυπον εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ εἰς μεταφράσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἔχουν ὡς ἀκολουθῶσι: